

[Miljøministeren]

redygtig udvikling i landbruget. Handlingsplanen skal sikre et bæredygtigt dansk landbrug, der fungerer, omstilles og udvikles i balance med naturen, og som samtidig er konkurrencedygtigt og økonomisk uafhængigt. Sammenhængen mellem landbrugets miljømæssige og produktionsmæssige forudsætninger skal således fremmes.

Handlingsplanen skal sikre, at det samlede gødningsforbrug i landbruget nedbringes til et miljømæssigt forsvarligt niveau. Forbruget af handelsgødning skal nedsættes, først og fremmest ved en forbedret udnyttelse af husdyrgødningen. I sammenhæng hermed skal det overvejes, hvorledes ammoniakfordampningen fra markerne kan nedbringes. Derimod skønnes det, at der ikke vil være noget rimeligt forhold mellem miljøeffekten og de investeringer, der ville være nødvendige for at begrænse ammoniakfordampningen fra gylletanke og andre opbevaringsanlæg.

Forslag til supplerende styringsmidler, herunder ny lovgivning, vil blive afpasset efter resultaterne af NPO-forsknings- og -overvågningsprogrammerne, der foreligger i efteråret 1990.

Som led i arbejdet med handlingsplanen vil regeringen afholde en konsensuskonference om emnet.

Vandmiljøplanens overordnede sigte er at vende den miljømæssige udviklingsretning. Planen er bl.a. baseret på den betragtning, at netop udviklingsretningen og ikke tidspunktet for iværksættelsen af et bestemt miljøinitiativ er det vigtigste. Det afgørende er at iværksætte virkningsfulde og administrerbare initiativer. På denne baggrund er der behov for nøje at gennemanalysere handlingsplanens nærmere indhold, herunder anvendelsen af supplerende styringsmidler.

Ved valg af supplerende styringsmidler, det være sig i form af øget informations- og undervisningsindsats, ændrede regler eller økonomiske styringsmidler, vil handlingsplanen fremme og underbygge landbrugets motivation til at yde en yderligere miljøindsats. Landmandens dobbeltrolle som producent og naturforvalter kan hermed understøttes. Varetagelsen af miljøinteresserne er en integreret del af »godt landmandskab«.

De supplerende styringsmidler skal udvælges under hensyntagen til, at styringen ikke må

blive for kompliceret og uoverskuelig, og til, at den nødvendige kontrol kan gennemføres effektivt og uden en uforholdsmæssig stor ressourceindsats.

Landmandens frihed til at disponere bør alene underordnes få, forståelige og let administrerbare begrænsninger og krav, bestemt af uomgængelige miljømæssige interesser.

Handlingsplanen for en bæredygtig udvikling i landbruget vil blive set i tæt sammenhæng med den øvrige udvikling på landbrugsområdet, også internationalt. Samtidig vil internationale vandmiljøinitiativer, bl.a. i EF, blive inddraget.

E. Bekæmpelsesmidler.

Handlingsplanen for nedsættelse af forbruget af bekæmpelsesmidler har som målsætning, at forbruget skal nedsættes med 25 pct. senest den 1. januar 1990, målt i forhold til gennemsnitsforbruget i perioden 1981-85. Forbruget skal opgøres både i ton aktivt stof og som behandlingshyppighed.

Når forbruget opgøres både som ton aktivt stof og som behandlingshyppighed, skyldes dette, at man ved behandlingshyppigheden opfanger det tilsyneladende forbrugsfald, der forekommer, fordi nye midler er virksomme i mindre mængder, sammenlignet med ældre midler, der skal anvendes i større mængder, for at man kan opnå den samme virkning.

Ifølge handlingsplanen skal der afgives en redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg inden den 1. juli 1990, der beskriver resultaterne af den øgede indsats for at begrænse forbruget af bekæmpelsesmidler. Denne redegørelse vil vise et fald i forbruget af bekæmpelsesmidler målt i ton aktivt stof i perioden fra 1981-1985 til 1988, hvilket er i overensstemmelse med handlingsplanens mål. Fra 1988 til 1989 er der imidlertid sket en svag stigning i forbruget, der muligvis kan forklares dels med et ændret sædskifte fra 1988 til 1989, dels med et stærkt øget areal med vintersæd, tilsæt i efteråret 1989. Endelig kan et øget behov for bekæmpelse af plantesygdomme også bidrage til stigningen.

Behandlingshyppigheden faldt i perioden fra 1981-1985 til 1988 med 3 pct. I forhold til 1981-1985 steg behandlingshyppigheden i 1989 imidlertid med 22 pct. Korrigeres som ovenfor for sædskifteændringer m.v., har behandlings-